

Οι ζωές των Ρομά έχουν σημασία – Πορεία 5/12 στις 18:00 (Καμάρα)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΡΟΜΑ
Ρομά και Μπαλαμοί αγωνιζόμαστε μαζί

Στις 5 Δεκεμβρίου κλείνει ένας χρόνος από τη **δολοφονία** του Κώστα Φραγκούλη από μπάτσο. Σε αυτό διάστημα έχουμε δει τον **αντιτσιγγανισμό** διάχυτο και σε έξαρση. Μέσα σε δύο χρόνια μετράμε **τρεις** δολοφονίες Ρομά από πυρά της αστυνομίας (η τελευταία του Χρήστου Μιχαλόπουλου, 17 ετών, στις 11 Νοεμβρίου στην περιοχή της Θήβας).

Κανείς πλέον δε μπορεί να πιστεύει ότι οι δολοφονίες αυτές αποτελούν "μεμονωμένα περιστατικά". Η συνεχής ατιμωρησία των μπάτσων και η απουσία δικαιοσύνης δείχνουν ξεκάθαρα την μηδενική σημασία που έχουν οι ζωές των Ρομά. Δε μιλάμε πλέον απλώς για ρατσισμό, αλλά για χυδαία υποτίμηση των ζώων των Ρομά, που φτάνει σε σημείο εξόντωσης.

Όσο το κράτος φροντίζει να απομονώνει και να υποβαθμίζει τους Ρομά, τόσο εμείς οφείλουμε, Ρομά και Μπαλαμοί, να δημιουργήσουμε μαζί κοινότητες αγώνα.
Καμία ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη.

ΔΕΝ ΘΑ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΠΟΤΕ
ΜΠΑΤΣΟΙ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ
ΠΟΡΕΙΑ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
18:00 ΚΑΜΑΡΑ

Πρωτοβουλία για το γκρέμισμα των διαχωρισμών ρομά και μπαλαμών

Τη 5η Δεκέμβρη του 2022 ένας μπάτσος πυροβόλησε τον Κώστα (Κάλο) Φραγκούλη, στην περιοχή της Θεσσαλονίκης. Η δικαιολογία ήταν η μη πληρωμή βενζίνης αξίας 20 ευρώ. Ο πραγματικός λόγος ήταν ότι ο Κώστας ήταν Ρομ.

Εκείνο το απόγευμα, βρεθήκαμε έξω από το Ιπποκράτειο, μαζί με την οικογένεια, τους υπόλοιπους φίλους του Φραγκούλη και κόσμο από τον οικισμό Αγία Σοφία. Εκείνη τη μέρα και την επόμενη μια βδομάδα, κόσμος παρέμενε στον χώρο του νοσοκομείου, αναμένοντας την οποιαδήποτε εξέλιξη της κατάστασής του. Πραγματοποιήθηκαν πορείες στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, ενώ το βράδυ του πυροβολισμού είχε κλειστεί ο δρόμος κάτω από το Ιπποκράτειο, από τις κοινότητες των Ρομά και αλληλέγγυες/ους. Η εν ψυχρώ δολοφονία του Κώστα δεν αποτελεί όμως μεμονωμένο περιστατικό. Δεν πρόκειται για κάποιο ατύχημα. Ένα χρόνο

περίπου πριν τον Φραγκούλη, ο Νίκος Σαμπάνης δολοφονήθηκε με 36 σφαίρες, από τις δυνάμεις της ΕΛΑΣ στην Αθήνα, κατά τη διάρκεια καταδίωξης. Πριν από ένα μήνα, ο 17χρονος Χρήστος Μιχαλόπουλος, δολοφονήθηκε στη θήβα από έναν ακόμα μπάτσο, σε μια ακόμα καταδίωξη. Το γεγονός ότι ακούμε ανελλιπώς για καταδίωξεις και τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις όπλων μπάτσων αποτελεί την ωμή πραγματικότητα του ελληνικού θεσμικού αντιτσιγγανισμού. Αυτή την ιδιαίτερη μορφή ρατσισμού η οποία στοχοποιεί τις κοινότητες Ρομά ως κατώτερες, υποτιμώντας τα υποκείμενα που τις αποτελούν, απομονώνοντάς τα σε καταυλισμούς σε αβίωτες συνθήκες, αποκλείοντάς τα από την κάλυψη βασικών αναγκών (εκπαίδευση, υγεία κλπ) και ενίοτε φτάνοντας στο σημείο δολοφονίας τους.

Προφανώς, η δουλειά θα έμενε μισή αν δεν έβαζε το χέρι του και ο διάχυτος κοινωνικός αντιτσιγγανισμός. Πιο τρομακτική από τα όπλα των μπάτσων, μας φαίνεται η αντιμετώπιση που υπάρχει γενικευμένα απέναντι στους Ρομά. Είτε όταν υπάρχουν και κινούνται ανάμεσα στους μπαλαμούς[1], είτε ακόμα κι όταν τους σκοτώνουν. Πρόσφατο αποτροπιαστικό παράδειγμα, οι επιθέσεις που δεχόταν μια οικογένεια Ρομά στις Συκιές, οι οποίες περιλάμβαναν τραμπουκισμό και απειλές και έφτασαν στο σημείο καταστροφής του σπιτιού που προσπαθούσαν να φροντίσουν ώστε να εξασφαλίσουν τη διαμονή τους. Όλα τα παραπάνω όπως και τα διάφορα στερεότυπα που ταυτίζονται με τις συγκεκριμένες κοινότητες, φροντίζουν να αναπαράγουν την υποτίμηση και τον στιγματισμό τους και να καλλιεργούν όλο και πιο ισχυρούς διαχωρισμούς ανάμεσα στους μπαλαμούς και τους Ρομά, όπου οι τελευταίοι πάντα λειτουργούν ως αντιπάρδειγμα, ως ο Άλλος που δεν θέλουμε ποτέ να γίνουμε.

Οι κινήσεις πέρσι έξω από το Ιπποκράτειο, οι συγκρούσεις και τα μπλόκα φέτος στα Διαβατά με αφορμή τη δολοφονία του Μιχαλόπουλου, η συνεχής παρουσία στα δικαστήρια όσον αφορά στη δολοφονία του Φραγκούλη, είναι κάποιοι από τους τρόπους που έχουν επιλέξει οικεινότητες Ρομά για να σπάσουν τη συνθήκη αορατοποίησης που τους επιβάλλεται μια ζωή. Όλες αυτές οι πράξεις, βροντοφωνάζουν πως δεν πάει άλλο, απαιτώντας τα αυτονόητα: δικαιοσύνη για ζωές που θα έπρεπε να έχουν σημασία. Έτσι κι εμείς, μέσα σε αυτή τη συνθήκη που ο θάνατος βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη και οι ζωές μας μοιάζουν να απαξιώνονται όλο και περισσότερο, θέλουμε να βρούμε τα κοινά πεδία. Θέλουμε να δημιουργήσουμε τις απαραίτητες συνθήκες για να

συναντηθούμε. Να μπορέσουμε να κοιταχτούμε στα μάτια συνειδητοποιώντας πως έχουμε τόσα πολλά ενάντια στα οποία μπορούμε να αγωνιστούμε μαζί. Είναι όλα αυτά που μας υποτιμούν, που μας εκμεταλλεύονται και που μας διαχωρίζουν. Και είναι πολύ περισσότερα από αυτά που δήθεν μας διαφοροποιούν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΡΟΜΑ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΣΑΜΠΑΝΗ, ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟ

ΚΙ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΑΘΑΜΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Πρωτοβουλία για το γκρέμισμα των διαχωρισμών Ρομά και μπαλαμών

[1] Μπαλαμοί ονομάζονται στη ρομανί (γλώσσα των Ρομά) όσοι δεν είναι Ρομά, δηλαδή οι λευκοί.